

Virágom, virágom

Szép szál legény van egy pár,
Ha okos az ráadás.
Utánam jár mindahány,
Jaj, ne legyen csapodár!

Szép szál legény gyere át,
Szívemben a bánat jár.
Hozzál egy kis pálinkát,
Hogy legyen egy kis vidámság!

Refrén:

Nem bánom, nem bánom,
Csak a leányságom sajnálom!
De a leányságom odavan,
Egy kis Virágot ringattam.

Virágom, Virágom,
Szemem fénye, csillagom.
Virágom, Virágom,
Szemem fénye, csillagom.

Szép szál legény vigyél el,
Kényeztesd a szívemet!
Piros rózsát hozz nekem,
Szép szavakkal takarj be!

Szép szál legény gyere be,
Rabold el a szívemet!
Két karom majd átölel,
S többé el nem engedlek!

Refrén:

Nem bánom, nem bánom...

Örökség

Álom volt vagy ébredés egy szívben a szép remény,
A sors vezet, talán a végzeted, és indulsz, mert hív a fény.
Hallgasd, mit a szíved súg, bárhog is fúj a szél,
Mert nincs más út, és adja az Isten a békesség erejét.

Refrén:

Minden dal, minden szó elmúlt szép időkről szól,
Örökségünk az, ami volt.
S mindig ragyog a fény, el nem múló remény,
Ez a dal most Neked is szól!

A kör bezár, sok kézfogás, összetart minket a láng,
Mosoly és harc, ez a két parancs, hát add át önmagad.
Végtelen a cél mi vár reád, talán erőd is van hozzá,
De tudd, hogy társak nélkül, minden vágyad álom csupán.

Refrén:

Minden dal, minden szó...
Bármi volt és bármi lesz, nem múlik nyomtalan el,
Az igazi szépség megmarad, és örökké összetart.
S ki megbocsájt, a szíve nem fáj, egy ölelés elég hozzá,
Tiszta lélekkel, tiszta fejjel újra egyenes úton jár.

Refrén:

Minden dal, minden szó.....2x

Vége:

Ez a dal most neked is szól!
Ez a dal most neked is szól!

Mondd, hová visz ez az út?

Európa csendes immár, a harcoknak vége már,
Azt hihetnénk, hogy itt van az új kánaán.
Rend van és fegyelem, szabályok mindenütt,
De mégis nyugtalan mindenki legbelül.

Mondd hová visz ez az út?
Meddig tart még, meddig feszül a húr?

Baráti kézfogások, mindent szép rendben látsz,
De mégis sebzetten éljük az új hazát.
Egy ördögi körben járunk sok éve vészesen,
Keressük, hogy csillagunk újra ragyogjon fényesen.

Mondd hová vezet az út?
Meddig tart még, egyszer szakad a húr?

Refrén:
Mondd hová vezet, mondd hová visz ez az út?
Talán van még kiút, talán megtaláljuk, ami innen kihúz.
Együtt erősek, együtt erősebbek vagyunk!
Együtt megtaláljuk, hogy merre van a kiút!

Vége refrén:
Mondd hová vezet, mondd hová visz ez az út?
Az árnyék mélybe húz, de mond ki az, aki mindebből hasznot húz?
Mégis jöjj velünk, egyszer a fény újra ránk ragyog!
Együtt erősek, együtt erősebbek vagyunk!
Együtt megtaláljuk, hogy merre van a kiút!
Mindig lehet jobb, biztos megtaláljuk ami innen kihúz!
Együtt erősek, együtt erősebbek vagyunk!
Együtt megtaláljuk, hogy merre van az az út!

Magyar szív (A Föld szíve)

A kegyelem vele éled,
A szeretet a menedéke,
Dobogókő a szíve,
A Földnek hol élünk rég.

Mily szabadok nézd a fákat,
A madarak velük hálnak,
Víz az ár minden gátat,
A víz a legnagyobb úr.

Bármennyi zivataros év,
Él itt egy erős nép,
Bárhol is élsz a Földön,
A magyar szív vissza hív.

Refrén:

A világ szíve itt dobog, hát ébredj fel, óh, Magyarország!
Óh, Isten segítsd meg népedet, segítsd meg nemzeted!
Magyarország! Magyarország!

Megy a sors, s amit építség,
Az a vár, a menedék itt,
Az igazat vedd, különben
Hazugság az aratás.

Van egy út, amin járunk,
Kezünkben van a sorsunk,
Ami volt már a múltunk,
A mában él, aki bátor.

Bármennyi zivataros év,
Él itt egy erős nép,
Bárhol is élsz a Földön,
A magyar szív vissza hív.

Refrén:

A világ szíve itt dobog....2x

Kicsi gyermek

Csendben ül és didereg az éj, álmosan szuszog a szél,
Halkan súgja sóhaját, és felébred a Hold, széthinti aranyát.
Csillagpor hull a fákon át, s egy álmotündér lép be a szobák
ablakán.

Álmodj mesét az álmok színes mezején!
Ártatlan tiszta szép világ a te világod még csak csupa ragyogás.

Refrén:

Aludj el szépen kicsi gyermek, én vigyázok rád,
Te vagy a szerelem gyümölcse vár rád majd a világ.
És hogyha elmész majd egyszer, s talán nem látlak már,
Szívemnek melegét vidd el magaddal, halld az imám.

Bármilyen légy és bárhová is mész, szívedet add bele míg élsz!
Az légy, aki vagy s ne félj, egy igazi nagy hős az élet tengerén!
A boldogságod titka ez, s a vágyaid határa messze fenn az ég.

Bárcsak tudnád, mindazt mit, megtanultam már,
Hogy óvjalak, és védjelek mindattól, ami fáj, ne bántson a világ.

Refrén:

Aludj el szépen kicsi gyermek, én vigyázok rád,
Te vagy a szerelem gyümölcse vár rád majd a világ.
És hogyha felnősz majd egyszer, s talán nem látlak már,
Szívemnek melegét vidd el magaddal, halld az imám.

Kiálts velem a szélbe

Megrakják a tüzet, mégis elaluszik.
Nincs az a szerelem, ami el nem múlik.

Rakd meg babám, rakd meg lobogó tüzedet,
Hadd melegítsem meg gyöngge kezeimet.

Vagyok, aki voltam, leszek, ahogy élek,
Születünk, és egyszer eltávozunk majd a fénybe.

Mind különbözőek vagyunk, a világ ettől szép,
De összeköt minket egy láthatatlan híd.

Refrén:

Csak kiálts velem a szélbe, ha van még ami fáj!
Szakadjon ki a szívünkből, ami kedvünk elrontaná!
Azt kívánom, hogy emlékezz rám, akkor is, ha messze jársz,
És hiszem, hogy egy másik életben együtt születünk újjá.

Szerelem a tűzben, szerelem az égben,
Szárnyat kapnak a vágyak, de egyszer földet érhetnek végleg.

Egy áttetsző valóság fátylán nézel rám,
Csak hunyd le a szemed és érzed többről szól a világ.

Refrén:

Csak kiálts velem a szélbe...2x

Járjuk a táncunk

Porból lett a világ, de rád még száz csoda vár.
Hiszed vagy nem, te különleges vagy a fény neked is jár.
Van még akadály, de erőd is van hozzá,
Hogy legyőzd és menj tovább, mert rád még száz élmény vár!

Refrén:

Járjuk a táncunk, bárhogy fordul az élet,
Vár ezer álom, az éj bárhol is érjen.
Lásd meg a szépet, dal nyíljon a szívben,
Gyűjtsd fel a lángot, őrizd és ápold, a hajnal ébred már.

Ez a nap és ez a perc, ez a pillanat a tiéd,
Van néhány dal, mit elénekelnél még.
Hát éld meg a napot, a múlt emlék ma már,
S hagyd, hogy vigyen az élet, nézz és láss!

Refrén:

Járjuk a táncunk...

Az élet örökös változás, a Föld is forog tovább
Semmi sem tart örökké, a vonat szalad tovább.
Rád is vár a nagy utazás, ha elindulsz nincs megállás,
Az élet egy örök körforgás, és nincs végállomás.

Refrén:

Járjuk a táncunk...

Itt az idő

Itt az idő, hogy elfelejtsük a múlt bánatát,
Újra lássuk felragyogni népünk csillagát.
Minden szívben ott lakik egy kis madár,
Kitárja szárnyát s minden szélben szabadon száll.

Refrén:

Szállj madár, vidd a hírt tovább,
Vidd az üzenetet, hogy mindenkit hazavár.
S talán néha nem kell más, csak az, hogy valaki melléd áll,
S hogy számíthatsz rá minden időkön át.

Itt az idő, hogy elfogadjuk azt, ami volt,
Semmi nem lesz sohasem, úgy ahogy volt.
De mindig van remény, hogy a széttört szívekért,
Egy imát mondjunk és megtegyük, amit lehet még.

Refrén:

Szállj madár, vidd a hírt tovább,
Vidd az üzenetet, hogy mindenkit hazavár.
S talán néha nem kell más, csak az, hogy valaki melléd áll,
S hogy számíthatsz rá minden időkön át.

Házi áldás

Hol hit ott szeretet, hol szeretet ott béke,
Hol béke ott áldás, hol áldás ott Isten.
Hol áldás ott Isten, hol Isten ott szükség nincsen,
Hol áldás ott Isten, hol Isten ott szükség nincsen.

Hol bölcsőm ott jó Anyám, hol jó Anyám ott hitem,
Hol hitem ott templomom, hol templomom ott hazám.
Ahol közös az ének és értem az emberek szavát,
Ahol közös az ének és értem az emberek baját.

Hol mező ott virág, hol virág ott madár,
Hol madár ott felhő, hol felhő ott eső.
Napfényel játszik, simogat a könnyű szél,
Örülj, hogy élsz, mit az ég ad az mind a tiéd.

Élj szabadon!

Itt és most ez az élet a tiéd,
Itt és most ez az élet a remény.
Ne várd a holnapot, úgyis eljő,
Élj a mában, veled van a Teremtő.

Gyermeki éned a varázsló itt,
Néhány szép gondolat az égig repít.
Engedd szabadon a képzeleted,
Angyalok vigyázzák lépteidet.

Refrén.:

Élj szabadon, élj szabadon
Engedd el a haragod,
Ez legyen ma a te napod,
Élj szabadon!

Élj szabadon, élj szabadon,
Ez legyen ma a te napod,
A szeretet a hatalom,
Élj szabadon!

Itt és most nincs több ármány és csalás,
Az isteni törvény az egyetlen szabály.
Nem azt kapod, nem azt, amit remélsz,
Csak az, amit adtál, csak az a tiéd.

Refrén:

Élj szabadon, élj szabadon....

Ébredj fel, ébredj fel,
Ébredj fel, Ébredj fel,
Ébredj fel, ébredj fel,
Ébredj fel, ébredj fel!

Refrén:

Élj szabadon, élj szabadon...2x

Ébredj fel!

Attila öröksége

Messze messze más határon, hol a halmok csúcsa három,
Négy folyamnak négy ezüstje egyfelé fut egybefűzve.
Széles medrén szőke habnak Hún fiak már nem itatnak,
Füves partján szép vizének nem legelnek harci mének.
Medre alján kék fővényben, vas koporsó ül a mélyben,
Vason belül van ezüsből, színarany van legbelülről.
Húnok napja, Hún nép atyja alszik s nem lesz pirkadatja.
Pusztában a pásztor népek, csillagot ha csendben néznek,
Mese mondva őt idézik, emlegetve sok vitézit.
Fény ha lobban barna éjen, kardja villan puszta mélyen,
Messzi mennydörgés ha támad, méne hátán arra vágtat.
Népe széttűnt mint a pára, mint a füst az éjszakába,
Sebzett vad ha nyílhegy érte, búvik erdőn sűrű mélybe,
Búvik népe búban élve, napja szállva nincs reménye.
Messze messze más határon hol a halmok csúcsa három,
Örökségén ősi népnek gyűlnek szolgák gyülevészek,
Sírja felett nagy királynak kóbor fajzatok tanyáznak.
Szól-e egyszer harci tülkünk?
Ki vigyázza örökségünk?
Sólymunk röptét sírig várjuk, hült szemünk is hittel zárjuk,
Hogy majd testvér karral s vérrel, egyek leszünk szent rögével.

A falakon túl

Rohanó életet élünk, egyre csak sietünk,
De titokban arra vágyunk, hogy a figyelem ránk kerül.
Álarcok mögé rejtjük el igazi lényegünk,
S remegő léptekkel féltjük, hogy titkunkra fény derül.
De hol van az igazi lét?
Amire vágyunk, amit szeretnénk!

Refrén:

A falakon túl nem kísért a múlt,
Minden olyan, aminek látszik.
A falakon túl vár az igazi lét,
Lelkünk boldog gyermekként játszik.
A falakon túl lelkünk mezítelen,
Szívünk tiszta kincseket rejt,
A falakon túl színjáték nélkül önmagad lehetsz, a falakon túl ...

Néha álljunk meg egy percre, és nézzünk csendben szét,
Amit nem láthattunk eddig, most egyből a színre lép.
Örökös zajban élünk, keressük hol a menedék,
Ahol a szívünk hangját halljuk, s a falakon áttör a fény.
De hol van az igazi lét?
Amire vágyunk, amit szeretnénk!

Refrén:

A falakon túl...

Mert van aki csak él, de van aki remél,
Van aki álmot kerget a múltban,
S ha szökik a remény, mert valamitől félsz,
Csak nyisd ki az ajtót, és egyet előre lépj!

Van még száz esély,
Hogy mindig egyet előre lépjünk
Van még száz esély
Hogy a falakon túlra repül a lelkünk, repül a lelkünk

Refrén:

A falakon túl...2x